

Президент Томас С. Монсон

Сила священства

Будьмо гідними отримувачами божественної сили священства, носіями якої ми є. Хай вона благословить наше життя і користуймося нею, щоб благословляти життя інших.

Я молився і довго обмірковував, щоб знати, що я міг би сказати сьогодні. Я не хочу нікого образити. Я думав: “Які виклики стоять перед нами? З чим я стикаюся щодня, що змушує мене іноді плакати до пізньої ночі?” Я думав, що цього вечора я намагатимусь розглянути кілька з цих викликів. Деякі з них стосуються молодих чоловіків. Деякі людей середнього віку. Деякі—тих, хто трохи старший середнього віку. Ми не говоримо про літній вік.

І я просто хочу почати зі слів, що нам добре було бути разом цього вечора. Ми чули чудові та своєчасні послання про священство Бога. Я разом з вами відчуваю духовне піднесення і натхнення.

Цього вечора я хотів би розглянути питання, над якими останнім часом дуже багато роздумував і відчував спонукання обговорити їх з вами. Так чи інакше усі вони пов’язані з особистою гідністю, яка необхідна для отримання та застосування священної влади священства, носіями якої ми є.

На початку я наведу вам цитату зі 121-го розділу Учення і Завітів:

“Права священства нерозривно

пов’язані з силами небес, і сили небес не можуть контролюватися й управлятися інакше, як тільки за принципами праведності.

Те, що їх може бути даровано нам, це правда; але якщо ми починаємо приховувати свої гріхи, чи потурати своїй гордовитості, своєму суєтному честолюбству, чи контролювати душі дітей людських, чи панувати над ними, чи примушувати їх у будь-якій мірі несправедності, ось, небеса віддаляються; Дух Господа засмучується, а коли Він віддалився,—амінь священству чи повноваженню того чоловіка”¹.

Брати, це остаточне слово Господа стосовно Його божественного повноваження. У нас не може бути сумнівів щодо обов’язку, який воно покладає на кожного з нас—носіїв священства.

Ми прийшли на цю землю у неспокійні часи. Стрілка морального компасу людства поступово змістилася у положення “майже цілковитої вседозволеності”.

Протягом свого довгого життя я став очевидцем значної метаморфози морального стану суспільства. Якщо колись норми Церкви і норми суспільства переважно збігалися,

нині між ними широке провалля, і воно дедалі збільшується.

Багато фільмів та телешоу зображують поведінку, яка повністю суперечить законам Бога. Не дозволяйте, щоб до вас лунали недвозначні натяки та відверті непристойності, які так часто є там. Вірші більшості сучасних пісень підпадають під ту ж категорію. До брутальності, яка настільки поширена сьогодні навколо нас, ніколи не ставились толерантно у недалекому минулому. Прикро, що Господне ім’я згадують надаремно знов і знов. Пригадаймо разом зі мною заповідь—одну з десяти—яку Господь дав Мойсею на горі Синай: “Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилює Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно”². Мені прикро, якщо будь-хто з нас чує вульгарну мову, і я благаю вас не користуватися нею. Я прошу вас, не кажіть чи не робіть нічого, чим ви не могли би пишатися.

Цілковито уникайте порнографії. Ніколи не дозволяйте собі її переглядати. Доведено, що вона викликає залежність, яку надзвичайно важко подолати. Уникайте алкоголю та тютюну чи будь-яких інших наркотиків, які також викликають згубні звички, з якими буде важко впоратися.

Що захистить вас від гріха та зла, які оточують вас? Я проголошую, що міцне свідчення про нашого Спасителя і Його євангелію допоможе вам знайти безпеку. Якщо ви не читали Книги Мормона, читайте її. Я не буду просити вас підняти руку. Якщо ви робитимете це з молитвою і щирим бажанням пізнати правду, Святий Дух дасть вам знати, що вона істинна. Якщо вона істинна—а це *так*—тоді Джозеф Сміт був пророком, який бачив Бога Батька

і Його Сина Ісуса Христа. Церква істинна. Якщо у вас ще немає свідчення про це, зробіть все необхідне, щоб його отримати. Для вас надзвичайно важливо мати власне свідчення, оскільки свідчення інших людей повною мірою вам його не замінять. Отримавши свідчення, ви маєте зберігати його живим і міцним своєю слухняністю заповідям Бога та регулярними молитвами і вивченням Писань. Відвідуйте церкву. Ви, молоді чоловіки, відвідуйте семінарію або інститут, якщо вони є у вашій місцевості.

Якщо у вашому житті є щось негідне, існує шлях, щоб позбутися цього. Припиніть чинити будь-яку несправедливість. Поговоріть зі своїм єпископом. Якою б не була проблема, її можна подолати шляхом належного покаяння. Ви знову можете стати чистими. Господь сказав тим, хто кається: “Коли ваші гріхи будуть як кармазин,—стануть білі, мов сніг”³ “і Я, Господь, не пам’ятаю їх більше”⁴.

Спаситель людства, говорячи про Себе, сказав, що Він у світі, але не від світу⁵. Ми також можемо бути у світі, але не від світу, коли відкинемо хибні концепції і вчення, і залишимося вірними тому, що заповідав Бог.

Також останнім часом я багато думав про вас, молоді чоловіки, які досягли шлюбного віку, але не прагнете укласти шлюб. Я бачу

прекрасних молодих жінок, які прагнуть вийти заміж і створити сім’ю, але їхні можливості обмежені, оскільки так багато молодих чоловіків відкладають одруження на потім.

Ця ситуація не нова. Про це багато говорили Президенти Церкви у минулому. Я наведу вам лише один чи два приклади їхніх порад.

Президент Гарольд Б. Лі сказав: “Ми не виконуємо свого обов’язку, як носії священства, коли вступаємо у шлюбний вік і утримуємо себе від гідного шлюбу з цими прекрасними жінками”⁶.

А ось слова Президента Гордона Б. Хінклі: “Мое серце лине до ... наших незаміжніх сестер, які прагнуть укласти шлюб і, здається, не можуть знайти подружжя. ... Я значно менше симпатизую молодим чоловікам, які за звичаями нашого суспільства мають прерогативу брати в свої руки ініціативу в цих питаннях, але, в багатьох випадках, цього не роблять”⁷.

Я усвідомляю, що існує багато причин, з яких ви можете вагатися зробити цей крок—одружитися. Якщо вас непокоїть ваша спроможність фінансово забезпечувати дружину і сім’ю, я запевняю вас, що немає сорому в тому, що подружжя пара живе економно і заощадливо. Як правило, саме в ці складні часи ви, як подружжя пара, стаєте ближчими одне до одного, навчаючись жертвувати і приймати складні

рішення. Можливо ви боїтеся, що зробите невірний вибір. На це я скажу, що вам слід виявляти віру. Знайдіть когось, з ким ви можете бути сумісними. Усвідомте, що ви не в змозі передбачити всіх складнощів, які можуть виникнути, але будьте впевнені в тому, що майже зі всіма можна впоратися, якщо ви винахідливі та віддано працюєте над тим, щоб зробити свій шлюб успішним.

Можливо, вам трохи занадто подобається бути неодруженими, їздити в екстравагантні відпустки, купувати дорогі машини та іграшки чи просто разом із друзями насолоджуватися безтурботним життям. Мені доводилось бачити молодих чоловіків серед вас, які всюди ходять групами і, визнаю, я подумав, чому ви не на побаченнях з молодими жінками.

Брати, колись настає момент, коли треба серйозно подумати про шлюб і шукати супутницю, з якою ви хочете провести разом вічність. Якщо ви обираєте з мудрістю і віддано докладаєте зусиль для створення успішного шлюбу, тоді ніщо інше у цьому житті не принесе вам більшого щастя.

Брати, коли ви будете укладати шлюб, ви бажатимете зробити це у домі Господа. Для вас, носії священства, не може бути жодної іншої альтернативи. Будьте обережні й не втрачайте свою гідність укласти шлюб

саме там. Ви можете залишитися не порушуючи встановлених норм і при цьому чудово проводити час.

А зараз брати, ми розглянемо ще одне питання, яке я відчуваю спонукання обговорити з вами. Протягом трьох років відтоді, як мене підтримали Президентом Церкви, моїм найсумнішим і, на мій погляд, найбільш неприємним обов'язком є щотижня розглядати клопотання про скасування запечатувань. Кожному передувало радісне укладання шлюбу в домі Господа, коли любляча пара починала нове життя разом і, вдивляючись у майбутнє, прагнула провести всю вічність одне з одним. А потім проходять місяці та роки і, з тієї чи іншої причини, любов вмирає. Це може статися внаслідок фінансових проблем, браку спілкування, неконтрольованої дратівливості, втручання родичів, заплутаності у гріхах. Може бути чимало причин. У більшості випадків розлучення можна уникнути.

Переважає кількість клопотань про скасування запечатувань надходить від жінок, які відчайдушно намагалися зробити шлюб успішним, але зрештою не змогли подолати проблем.

Обирайте супутника ретельно і молитовно; і коли ви уклали шлюб, будьте палко відданими одне одному. Одного дня я прочитав безцінну пораду на маленький

обрамлений дощці з візерунками, що висіла на стіні в домі мого дядька й тітки. Там було написано: “Обирайте свою любов; любіть свій вибір”. Ці слова сповнені великої мудрості. Відданість у шлюбі є надзвичайно важливою.

Ваша дружина є вашим рівноцінним партнером. У шлюбі жоден з партнерів не є начальником чи підлеглим. Ви йдете пліч-о-пліч, як син і дочка Бога. Її не можна принижувати чи кривдити, а слід поважати і любити. Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Будь-який чоловік у цій Церкві, який ... несправедливо панує над [своею дружиною], не гідний бути носієм священства. Навіть якщо його було висвячено, небеса віддаляться, Дух Господа засмутиться, і аминь повноваженням священства того чоловіка”⁸.

Президент Говард В. Хантер сказав про шлюб наступне: “Щасливий і успішний шлюб не стільки залежить від того, що ви укладете його з правильною людиною, як від того, щоб ви самі *були правильною людиною*”. Мені подобаються ці слова. “Свідоме прагнення виконувати свою роль у повній мірі є найбільшою складовою успіху”⁹.

Багато років тому членами приходу, який я очолював як єпископ, були чоловік і його дружина, у яких часто виникали дуже серйозні, напружені розбіжності поглядів. Я

маю на увазі справжні розбіжності. Кожен з цих двох був переконаний у правильності тільки своєї позиції. Жоден не був ладен поступитися іншому. Коли вони не сперечалися, то перебували у стані, який я називав хитким перемир'ям.

Одного разу о 2 годині ночі пролунав телефонний дзвінок від цієї подружньої пари. Вони хотіли, щоб я поговорив з ними і неодмінно зараз. Я змусив себе підвестися з ліжка, одягся і пішов до їхнього будинку. Вони сиділи у протилежних кінцях кімнати, не розмовляючи одне з одним. Дружина спілкувалася з чоловіком, говорячи до мене. Він відповідав їй, говорячи до мене. Я думав: “Як же зробити так, щоб об'єднати цю пару?”

Я молився про натхнення і у мене виникла думка поставити їм запитання. Я сказав: “Скільки часу пройшло відтоді, як ви були у храмі й бачили храмові запечатування?” Вони визнали, що це було дуже давно. В інших аспектах вони були гідними людьми, які мали храмові рекомендації, відвідували храм і виконували обрядову роботу за інших.

Я сказав їм: “Чи прийдете ви зі мною у храм в середу рівно о восьмій ранку? Ми будемо присутні на церемонії запечатування”.

Вони в унісон запитали: “А хто запечатується?”

Я відповів: “Не знаю. Це буде якась пара, що укладає шлюб того ранку”.

Наступної середи у призначену годину ми зустрілися у Солт-Лейкському храмі. Ми втріох пішли в одну з прекрасних кімнат для запечаткування, не знаючи жодної людини у тій кімнаті, окрім старійшини Елрея А. Крістіансена, тоді помічника у Кворумі дванадцятьох (так називалась посада генерального авторитета, що існувала в той час). Старійшина Крістіансен був призначений провести церемонію запечаткування для нареченої і нареченого того ранку саме в тій кімнаті. Я переконаний, що наречена і її сім’я думали: “Це, мабуть, друзі нареченого”, а сім’я нареченого думала: “Це, безперечно, друзі нареченої”. Моя подружня пара сиділа на невеличкій лавці на відстані десь півметра одне від одного.

Спочатку старійшина Крістіансен дав пораду молодят, які укладали шлюб, і зробив це дуже чудово. Він зазначив, як чоловікові слід любити свою дружину, як він має ставитися до неї з повагою й ввічливістю, шануючи її як душу сім’ї. Потім він звернувся до нареченої, і розповів, як їй слід шанувати свого чоловіка, як голову сім’ї, і всіляко підтримувати його.

Я помітив, що коли старійшина Крістіансен промовляв до нареченої і нареченого, чоловік і дружина, з якими я прийшов, трохи наблизилися одне до одного. Невдовзі вони вже сиділи поруч одне з одним. Мені було приємно, що вони наближались одне до одного з майже однаковою швидкістю. Наприкінці церемонії ці чоловік і жінка сиділи так близько одне до одного, немов вони були молодятами. Кожен з них усміхався.

Того дня ми пішли з храму і ніхто ніколи не дізнався, хто ми і чому

прийшли, але мої друзі трималися за руки, коли виходили з парадних дверей. Їхні розбіжності були відкладені вбік. Мені не треба було казати й жодного слова. Бачите, вони пригадали власне одруження і завіти, які уклали в домі Бога. Вони прагнули почати все знову і відтепер намагалися робити все краще.

Якщо в будь-кого з вас є складнощі з вашим шлюбом, я закликаю вас робити все можливе, щоб залагодити усі проблеми, щоб ви могли бути такими ж щасливими, як були на початку свого шлюбу. Ми, хто уклали шлюб в домі Господа, одружуємося на час і на всю вічність, а тоді повинні докласти необхідних зусиль, щоб так і було. Я усвідомляю, що є ситуації, коли шлюби врятувати неможливо, але гостро відчуваю, що в переважній більшості вони можуть і повинні бути врятовані. Не дозволяйте своєму шлюбу дійти до такого стану, коли він опиниться під загрозою.

Президент Хінклі навчав, що кожен з нас, носіїв священства Бога, має відповідальність дисциплінувати себе, щоби ми дотримувалися норм, вищих за норми світу. Однак надзвичайно важливо, щоб ми були чесними і порядними чоловіками. Наші вчинки повинні бути бездоганними.

Наші слова, ставлення до інших і спосіб життя впливають на те, наскільки ефективними є ми, чоловіки і хлопчики, як носії священства.

Дар священства—безцінний. Разом з ним ми отримуємо повноваження діяти як слуги Бога, благословляти хворих, свої сім’ї та інших людей. Його повноваження поширюється поза завісу смерті—до вічностей. Немає нічого, з чим можна було б порівняти його у всьому цьому світі. Бережіть його, цінуйте його, живіть так, щоб бути гідними його¹⁰.

Мої любі брати, хай праведність скеровує кожен наш крок у нашії подорожі життям. Сьогодні й завжди будьмо гідними отримувачами божественної сили священства, носіями якої ми є. Хай вона благословить наше життя і користуймося нею, щоб благословляти життя інших, як робив Той, Хто жив і помер за нас—саме Ісус Христос, наш Господь і Спаситель. Про це моя молитва, у Його свяченне і святе ім’я, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 121:36–37.
2. Вихід 20:7.
3. Ісаїя 1:18.
4. Учення і Завіти 58:42.
5. Див. Іван 17:14; Учення і Завіти 49:5.
6. “President Harold B. Lee’s General Priesthood Address,” *Ensign*, Jan. 1974, 100.
7. Gordon B. Hinckley, “What God Hath Joined Together,” *Ensign*, May 1991, 71.
8. Гордон Б. Хінклі, “Особиста гідність у застосуванні священства”, *Ліягона*, лип. 2002, с. 60.
9. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), 130.
10. Див. Гордон Б. Хінклі, *Ліягона*, лип. 2002, сс. 58–61.